

Aflevering drieëntwintig in de tweede serie mijn mijmeringen/meditatieve momenten:

Het onderstaande verhaal schreef ik in het jaar 2006.
De hoofdpersoon is mijn vader en samen beluisterden we mijn toenmalige set.
Het was de eerste keer dat hij plaats nam in mijn luistergrot.

In de zomer van 2009, amper vijf weken na het plotselinge overlijden van mijn schoonmoeder, werd mijn vader zoals mijn moeder het op de kaart liet zetten, uit het leven weggerukt. Mijn vader verongelukte tijdens een van zijn geliefde fietstochtjes. Hij wordt intens gemist!

Aflevering drieëntwintig in de tweede serie mijn mijmeringen/meditatieve momenten:

Geachte forumbroeders en zusters van dit nieuwerwetse medium,

Het doet uw aller doch enigen Hififreak weer een groot genoegen u toe te mogen spreken. Het is reeds enigen tijd geleden dat de uwe in dit topic van zich liet horen, doch in gedachten was de uwe u telkenmale dicht genaderd en was u geenszins aan mijnen geest onttrokken.

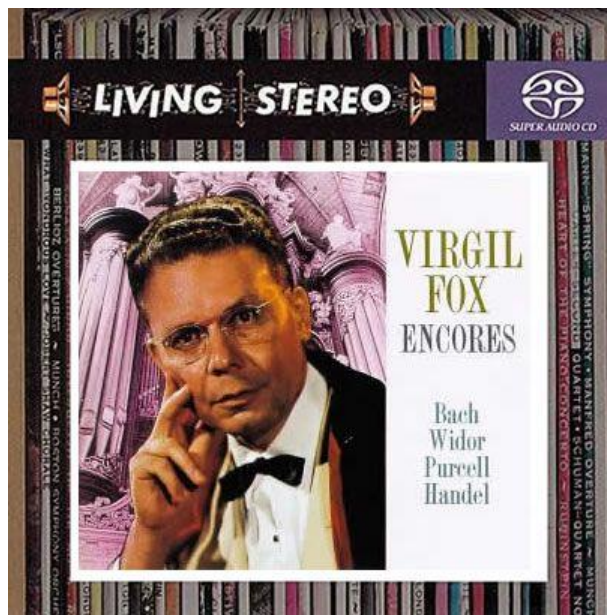
Afgelopen week kondigde zich bezoek aan en op het afgesproken tijdstip arriveerden dan ook twee menschenkinderen, reeds enen eerbiedwaardige leeftijd bereikt hebbend, ons nederig onderkomen.

Na de koffie nam de uwe een van dit tweetal mee richting luistergrot om daar enkele muziekjes over zich heen te laten storten. De luisteraar, die voor het eerst zijnen levenslicht zag in het begin van de twintiger jaren van den vorigen eeuw, nam plaats in den lederen zetel in afwachting op de dingen die stonden te gebeuren. Uw Hififreak ging gans voorzichtig van start met Carlo Curly, maar bemerkte dat dit niet geheel en al boeide. Omdat uw Hififreak weet, dat de luisteraar in de na-oorlogse jaren een heuse buizen Philipsradio kocht, om daar in de namiddagen des weekends te kunnen luisteren naar de organisten van de BBC, Reginald Foort ligt hem immers nog fris in het geheugen, besloot ik over te stappen op muziek, die meer bij zijn leeftijd en genre passen en besloot voorzichtig enen doorstart met de onlangs uitgekomen SACD van Virgil Fox te maken.

Reginald Foort

De eerste tonen van een stuk van Händel vielen beter in den smaak en brachten al iets teweeg. Toen ik “de luistersessie” echter afsloot met “Pump and Circumstance” zag uw Hififreak dat juist die muziek een schot in den roos was.

Nadat wij weer plaats genomen hadden in den zetels in den gaard, kwamen de verhalen los. Hoe hij als vrijwillig militair zijn opleiding gevolgd had bij de Britten. Hoe de jongens tijdens een vrij weekend naar het theater togen en daar te midden der Engelsen ter afsluiting het lied “Land of Hope and Glory”, door jong en oud, al dan niet de tranen over het aangezicht biggelend, uit volle borst meegezongen werd.

Dezen mensch zat op den praatstoel en vervolgde zijn verhaal en vertelde dat hij in de zestiger jaren van den vorigen eeuw in New York “The Radio City Hall” bezocht en onder de indruk was van het concert op het machtige Wurlitzer orgel.

Wurlitzer orgel, Radio City Hall, New York.

Toen de zon inmiddels ondergegaan was en de fles Pineau, het brouwsel van ons aller lempereur, aanzienlijk minder vol was, stelde ik 'm slechts een korte vraag. En, hoe klonk het orgeltje? Het antwoord was niet doorspekt met woorden als koper, zwart, hout of wat nogal niet meer. Nee, het antwoord was kort maar krachtig: Orgeltje, zeg maar gerust orgel! Typisch de woorden die bij dezen mensch passen. Nooit zal dit menschenkind het achterste van zijnen tong laten zien, ook zeker niet aan hen die hem ogenschijnlijk dicht naderen.

Echter, de uwe was meer dan iets opgevallen. Tijdens het orgelspel van Virgil verrieden zijn ogen, wat z'n tong had kunnen spreken. Het was mij genoeg. Ook tijdens deze zwoele avond was het de uwe gelukt een ander te laten genieten van den tonen van den koning der instrumenten, zoals Sander van Marion het orgel placht te omschrijven.

We namen afscheid en nadien werd uw Hififreak overmand door een intens gelukzalig gevoel. Dit genieten tracht de uwe dan ook vast te houden, te koesteren als enen rijken schat.

Wie u ook bent, wat u ook doet of wenscht te gaan doen: Geniet! Geniet van al het goede, want u weet immers maar nooit hoe lang het zal aanhouden. Wellicht daarover de volgende keer meer, maar voor nu van harte aanbevolen!

Met oprechte hifigroet,

Uw aller doch enigen Hififreak

© www.hififreak.nl